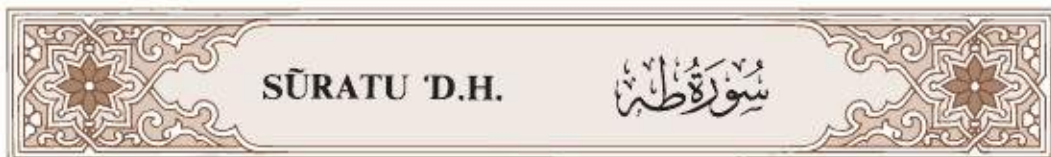

97. Sa'an nan abin sani kawai, Mun saukaƙar da shi (Alkur'ani) a harshenka, dōmin ka yi bushāra da shi ga māsū aiki da taƙawa, kuma ka yi gargadi da shi ga mutāne māsū tsananin husūma.

98. Kuma da yawa Muka halakar da mutānen ƙarnōni a gabāninsu. Shin, kanā jin mōtsin wani guda daga gare su, kō kuwa kanā jin wata dūriya tāsū?

فَأَنمَاسَرَّزَنَّهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ
الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لَدُنَّا ﴿١٧﴾

وَكُرْ أَهْلَكَ نَاقِبَةً لَهُمْ مِّن قَرْنٍ هَلْ يُحِشُّ
مِنْهُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْرًا ﴿١٨﴾

Tanā karantar da cēwa Alkur'āni kō Musulunci, abu ne mai sauki dōmin shiryar da mutāne zuwa ga sauki, bābu wahala a cikinsa.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Da sūnan Allah, Mai rahama, Mai jin kai.

1. D.H.

2. Ba Mu saukar da Alkur'āni a gare ka dōmin ka wahala ba.

3. Fāce dōmin tunātarwa ga wanda ke tsōron Allah.

4. (An saukar da shi) saukarwa daga Wanda Ya halitta ƙasa da sammai maɗaukaka.

طه ﴿١﴾

مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْفَىٰ ﴿١﴾

إِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ ﴿٢﴾

تَنْزِيلًا مِّنْ حَلْقِ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَىٰ ﴿٣﴾

5. Mai rahama, Ya daidaita⁽¹⁾ a kan Al'arshi.

6. Abin da yake a cikin sammai Nāsa, ne, da abin da yake a cikin kasa da abin da yake a tsakāninsu da abin da ke karkashin turbāya.

7. Kuma idan ka bayyana da magana, to, lalle Shi, Yanā sanin asīri da mafi bōyuwa.

8. Allah, bābu abin bautawa fāce Shi. Yanā da sunāye mafiya kyau.

9. Kuma shin, lābārin Mūsā yā je maka?

10. A lōkacin da ya ga wata wuta, sai ya ce wa iyālinsa, “Ku dākata. Lalle ne nī, na tsinkāyi wata wuta, tsammānina in zo muku da makāmashi daga gare ta, kō kuwa in sāmi wata shiriya a kan wutar.”

11. Sa'an nan a lōkacin da ya je mata, aka kira shi, “Ya Mūsā!

12. “Lalle ne, Nī ne Ubangi-jinka, sai ka dēbe takalmanka.⁽²⁾ Lalle ne kanā a rāfin nan abin tsarkakēwa, 'Duwa.

13. “Kuma Nī, Nāzābe ka. Sai ka saurāra ga abin da ake yin wahayi.

14. “Lalle Nī, Ni ne Allah. Bābu abin bautawa fāce Ni. Sai ka bauta Mini, kuma ka tsayar da salla dōmin tuna Ni.

الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴿٥﴾

لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ﴿٦﴾

وَإِنْ تَجَهَّرَ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ﴿٧﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ٱلْأَهْلُهُ ٱلْأَسْمَاءُ ٱلْحُسْنَى ﴿٨﴾

وَهَلْ أُنْتِكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿٩﴾

إِذ رَأَىٰ أَنَا رَأَىٰ فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي
ءَأْتِسْتُ نَارَ ٱلْعَلْيَاءِ إِنِّي كُنتُ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدُ
عَلَى ٱلنَّارِ هُدًى ﴿١٠﴾

فَلَمَّا أَتَتْهَا نُودِيَ بِمُوسَى ﴿١١﴾

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَٱخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِٱلْوَادِ
ٱلْمُقَدَّسِ طَوًى ﴿١٢﴾

وَإِنَّا أَخْتَرْتُكَ فَٱسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٣﴾

إِنِّي أَنَا ٱللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَٱعْبُدْنِي وَأَقِمِ
ٱلصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾

(1) Allah Ya daidaitu a kan Al'arshi daidaita wadda ta dāce da Shi.

(2) An ce wa Mūsā ya dēbe takalmansa dōmin sunā da najasa kō kuwa sū kansu najasa ne dōmin ya shiga wuri mai tsarki wanda ake kira 'Duwa a cikin saharar Sinai a tsakānin Masar da Madyana.

15. "Lalle ne Sa'a mai zuwa ce, Inā kusa da In bōye ta dōmin a sāka wa dukan rai da abin da yake aika-tāwa.

16. "Sabōda haka, kada wanda bā ya yin īmāni da ita kuma ya bi son zuciyarsa, ya taushe ka daga gare ta har ka halaka.

17. "Kuma wāce ce waccan ga dāmanka yā Mūsā!"

18. Ya ce, "Ita sandāta ce, inā dōgara a kanta, kuma inā kakkabar ganye da ita a kan fanānan bisāshēna, kuma inā da wadansu bukātōci⁽¹⁾ na dabam a gare ta."

19. Yā ce "Ka yi jīfa da ita, yā Mūsā!"

20. Sai ya jēfa ta. Sai gā ta dabbar macijiya, tanā tafiya da gag-gāwa.

21. Ya ce, "Ka kāma ta, kuma kada ka ji tsōro. Za Mu mayar da ita ga hālinta na farko.

22. "Kuma ka haɗa hannunka zuwa ga damtsenka, ya fita yanā fari, bābu sōfane, wata āyā ta dabam.

23. "Dōmin Mu nūna maka daga āyōyinMu manya.

24. "Ka tafi zuwa ga Fir'auna. Lalle shī, ya kētare haddi (da girman kai)."

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لُتَجْرَىٰ
كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَآ يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ
هُوَ لَهُ فَتْرَةٌ ﴿١٦﴾

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَمْوَسَىٰ ﴿١٧﴾

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّوْا عَلَيْهَا
وَآهَشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَنَآرِبُ
أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾

قَالَ أَلْقَاهَا لِيَمْوَسَىٰ ﴿١٩﴾

فَأَلْقَاهَا فِإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢٠﴾

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا
سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ ﴿٢١﴾

وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ
عَيْرِ سَوَاءٍ آيَةٌ أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾

لِيُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَىٰ ﴿٢٣﴾

أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾

(1) Amfānōnin sanda: anā rikon alkibla a cikin daji ta zama sitra, anā dōgara a kanta sabōda gajiya kō rauni. Līmāmin Jumma'a na dōgara a kanta a lōkacin huduba, anā fita da ita a cikin ruwan sama anā dōgara a kanta, anā dūkan iyāli da ita dōmin ladabtarwa. A cikin wani Hadīsi Annabi ya ce, "Ka rātaye sandarka inda iyālinka suke ganin ta." Rikon sanda na sanya farkawa ga barin dūniya, watau mai ita ya zama a cikin hālīn tafiya.

25. Ya ce, “Ya Ubangiji! Ka bũḍa⁽¹⁾ mini kirjīna.

26. “Kuma ka sauƙaƙe mini al’amarīna.

27. “Kuma Ka warware mini wani kulli daga harshēna.

28. “Su fahimci maganāta.

29. “Kuma Ka sanya mini wani mataimaki daga mutānena.

30. “Hārūna ḍan’uwana.

31. “Ka ƙarfafa halittata da shi.

32. “Kuma Ka shigar da shi a cikin al’amarīna.

33. “Dōmin mu tsarkake Ka da yawa.

34. “Kuma mu tuna Ka da yawa.

35. “Lalle Kai, Ka kasance Mai gani gare mu.”

36. Ya ce, “Lalle ne, an bā ka rōƙonka, yā Mūsā!

37. “Kuma lalle ne, haƙīƙa, Mun yi wata baiwa gare ka a wani lōkacin na dabam.

38. “A lōkacin da Muka yi wahayin abin da aka yi wahayi zuwa ga uwarka.

39. “Cēwa, ‘Ki jēfa shi a cikin akwatin nan, sa’an nan ki jēfa shi a cikin kōgi, sa’an nan kogin ya jefa shi a gāba, wani maƙiyi Nāwa kuma maƙiyi nāsa ya ḍauke shi.’ Kuma Na jēfa wani so daga gare Ni a kanka. Kuma dōmin a riƙe ka da kyau a kan idoNa.

قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾

وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي ﴿٢٧﴾

يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾

وَأَجْعَلْ لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾

هَٰرُونَ أَخِي ﴿٣٠﴾

أَشَدُّ ذِيهِ أَزْرِي ﴿٣١﴾

وَاشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾

كُنْ نَصِيحًا كَثِيرًا ﴿٣٣﴾

وَتَذَكَّرًا كَثِيرًا ﴿٣٤﴾

إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾

قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى ﴿٣٦﴾

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى ﴿٣٧﴾

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمَمِكَ مَا يُوحَى ﴿٣٨﴾

أَن آقِذْ فِيهِ فِي التَّابُوتِ فَأَقِذْ فِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ

الْيَمَّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَّهُ وَأَلْقَيْتُ

عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَلِنُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٣٩﴾

(1) Ma'anar bũḍa kirji, shi ne a sanya masa haƙuri.

40. “A sa’ad da ’yar’uwarka ke tafiya har ta ce, ‘Shin, in shiryar da ku ga wanda ke rēnonsa?’ Sai Muka mayar da kai zuwa ga uwarka dōmin idonta ya yi sanyi⁽¹⁾ kuma bā zā ta yi bakin ciki ba. Kuma kā kashe wani rai, sa’an nan Muka tsērar da kai daga bakin ciki, kuma Muka fitine ka da waɗansu fitinōni. Sa’an nan ka zauna shēkaru a cikin mutānen Madyana. Sa’an nan kuma ka zo a kan wata ƙaddara, yā Mūsā!

41. “Kuma Na zābe ka dōmin Kaina.

42. “Ka tafi kai da ɗan’uwanka game da āyōyiNa, kuma kada ku yi rauni ga ambatōNa.

43. “Ku tafi kū biyu zuwa ga Fir’auna. Lalle shī, ya ƙētare haddi (ga girman kai).

44. “Sai ku gaya masa magana mai laushi,⁽²⁾ tsammāninsa yanā tunāwa kō kuwa ya ji tsōro.”

45. Su biyu suka ce, “Ya Ubangijinmu! Lalle ne munā tsōron ya yi gaggawa a kanmu, kō ya ƙētare haddi.”

46. Ya ce, “Kada ku ji tsōro. Lalle Nī, Inā tāre da ku, Inā ji, kuma Inā gani.

47. “Sai ku jē masa, sa’an nan ku ce, Lalle mū, Manzanni biyu ne na Ubangijinka, sai ka saki Banī Isrā’īla tāre da mu. Kuma kada ka yi

إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن
يَكْفُلُهُ، فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا
وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَفَتَلَّتْ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ
وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۚ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ
فُرِجَّتْ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمُوسَىٰ ﴿٤٠﴾

وَأَصْطَفَيْنَاكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾

أَذْهَبَ أَنْتَ وَأُخْرُوكَ بِأَيَّتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾

أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَحْشَىٰ ﴿٤٤﴾

قَالَا رَبَّنَا إِنَّا أَتَيْنَاكَ أَن يَضْرِبَ عَلَيْنَا أَوْ أَن
يَطْغَىٰ ﴿٤٥﴾

قَالَ لَّا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمْ ۖ أَسْمِعْ وَأَرْئِي ﴿٤٦﴾

فَأْتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا
بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن

(1) Idonta ya yi sanyi, watau ta ji dāfi sabōda ganin danta.

(2) Wannan shī ne dalilin umurni da alhēri da hani daga sharri, kuma a yi haka da magana mai laushi ga wanda yake da iko da ƙarfī. Kō dā ga wanda Allah Ya tsare da tsarinSa ne, balle ga wanda bai tāki kōme ba. Ta haka ne mai wa’azi ke cin nasara.

musu azāba. Haḳīka, mun zo maka da wata āyā daga Ubangijinka. Kuma aminci ya tabbata ga wanda ya bi shiriya.

48. “Lalle mū, haḳīka, an yi wahayi zuwa gare mu, cēwa azāba tanā a kan wanda ya ḳaryata, kuma ya jūya bāya.”

49. Ya ce, “To, wāne ne Ubangi-jinku? Ya Mūsā!”

50. Ya ce, “Ubangijinmu Shi ne Wanda Ya bai wa dukan kōme halittarsa, sa'an nan Ya shiryar.”

51. Ya ce, “To, mēne hālin ḳar-nōnin farko?”

52. Ya ce, “Saninsu yanā a wurin Ubangijīna, Ubangijīna bā Ya ḳacē-wa kuma bā Ya mantuwa.

53. “Wanda Ya sanya muku ḳasa shimfida, kuma Ya shigar muku da hanyōyi a cikinta, kuma Ya saukar da ruwa daga sama.” Sa'an nan game da shi⁽¹⁾ Muka fitar da nau'i-nau'i daga tsirūruwa dabam-dabam.

54. Ku ci kuma ku yi kiwon dab-bōbin ni'imarku. Lalle ne, a cikin wannan akwai āyōyi ga masu hankali.

55. Daga gare ta⁽²⁾ Muka halitta ku, kuma a cikinta Muke mayar da ku, kuma daga gare ta Muke fitar da ku a wani lōkaci na dabam.

رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ ﴿١٧﴾

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن
كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ﴿١٨﴾

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يُمُوسَىٰ ﴿١٩﴾

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ ۗ ذُرُّهُ
هُدَىٰ ﴿٢٠﴾

قَالَ فَتَابَ الْفُرُونَ الْأُولَىٰ ﴿٢١﴾

قَالَ عَلِمْنَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَّا يَضِلُّ رَبِّي
وَلَا يَنسَىٰ ﴿٢٢﴾

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَوَسَّلَكَ لَكُمُ
فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا
بِهِ أَزْوَاجًا مِّن تَبَاتٍ شَتَّىٰ ﴿٢٣﴾

كُلُوا وَارْزُقُوا أَنْعَمْنَا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ
لِّأُولِي النَّهْيِ ﴿٢٤﴾

* مِنْهَا حَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا
نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ ﴿٢٥﴾

(1) Ruwan.

(2) Kasa.

56. Kuma lalle, haḳīka, Mun nūna masa āyōyinMu dukansu, sai ya ḳaryata, kuma ya ḳiya!

57. Ya ce, “Shin, kā zo mana ne dōmin ka fitar da mu daga ḳasarmu game da sihirinka, yā Mūsā?

58. “To, lalle ne, munā zo maka da wani sihiri irinsa. Sai ka sanya wani wa’adi a tsakāninmu da tsakāninka, bā mu sāba masa mū, kai kuma bā ka sābāwa, a wani wuri mai dācēwa.”

59. Ya ce, “Wa’adinku shi ne rānar ḳawa, kuma a tāra mutāne da hantsi.”

60. Sai Fir’auna ya jūya, sa’an nan ya tāra mugunyar dabārarsa, sa’an nan kuma ya zo.

61. Mūsā ya ce musu, “Kai-tōnku! Kada ku ḳirḳira ḳarya ga Allah, har Ya tumbuke ku da wata azāba. Kuma wanda ya ḳirḳira ḳarya, yā tābe.”

62. Sai suka yi jāyayya ga al’amarinsu a tsakāninsu, kuma suka asirta gānawa.

63. Suka ce, “Lalle ne waḳannan biyun, haḳīka, masihirta ne, sunā nufin su fitar da ku daga ḳasarku⁽¹⁾ game da sihirinsu, kuma su tafi da tabi’ar ku maḳifīciya.

64. “Sai ku haḳa dabārarku, sa’an nan kuma ku tafi a sahu guda,

وَلَقَدْ آرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ﴿٥٦﴾

قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ
يَمُوسَى ﴿٥٧﴾

فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِهِ ۚ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا
وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ ۚ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
سُوَّى ﴿٥٨﴾

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُخَشِرَ النَّاسُ
صُبْحَى ﴿٥٩﴾

فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ﴿٦٠﴾

قَالَ لَهُمُ مُوسَى وَرَبُّكُمْ لَا تَفْتَروا عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا فَيَسْجِتْكُمْ بَعْدَآبٍ وَقَدْ خَابَ مِنْ
أَفْتَرَى ﴿٦١﴾

فَتَنَزَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا التَّجْوَى ﴿٦٢﴾

قَالُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُرِيدُ أَنْ
يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا
بَطْرِيقَتِكُمْ الْمَثَلَى ﴿٦٣﴾

فَاجْمَعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَتَوْا صَفَاً وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ

(1) Ya fara da siyāsa dōmin ya karkatar da hankalin mutāne daga āyōyin Allah. Cewarsa yā yi nufin ya fitar da ku daga ḳasarku, shī ne siyāsa, dōmin idan mutāne suka ji maganar fitarwa daga ḳasa, sai su manta da kōwace irin magana ta wani alhēri.

kuma haƙiƙa, wanda ya rinjāya, a yau, ya rabbanta.”

65. Suka ce, “Yā Mūsā! Imma ka jēfa, ko kuma mu kasance farkon mai jēfawa.”

66. Ya ce, “Ā'a, ku jēfa.” Sai gā igiyoyinsu da sandunansu anā sūranta su a gare shi, daga sihirinsu, lalle sunā tafiya da sauri.

67. Sai Mūsā ya ji tsōro a cikin ransa.

68. Muka ce, “Kada ka ji tsōro. Lalle kai ne mafi ɗaukaka.

69. “Kuma ka jēfa abin da ke a cikin hannun dāmanka, ta cafe abin da suka aikata. Lalle ne abin da suka aikata, mākircin masihirci ne, kuma masihirci bā ya cin nasara a duk inda ya je.”

70. Sai aka jēfar da masihirtan sunā māsu sujada, suka ce, “Mun yi imāni da Ubangijin Hārūna da Mūsā.”

71. Ya ce, “Kun yi imāni sabōda shi a gabānin in yi muku izni? Lalle shī, haƙiƙa, babbanku ne wanda ya sanar da ku sihirin! To, lalle ne zan kakkātse hannayenku da kafā-funku a tarnaki, kuma lalle zan tsīre ku a cikin kututturan itācen dabīno, kuma lalle zā ku sani wanenmu ne mafi tsananin azāba, kuma wāne ne mafi wanzuwar (azāba).”

72. Suka ce, “Bā zā mu fīfita ka ba faufau a kan abin da ya zo mana na hujjōji. Munā rantsuwa da Wanda Ya kāga halittarmu sai ka hukunta abin da kake mai hukuntāwa,

مِنْ أَسْتَعْلَى ﴿١٤﴾

قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوْلَىٰ

مَنْ أَلْقَىٰ ﴿١٥﴾

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِجَابًا لَّهُمْ وَعَصِيَّهُمْ يُخَيَّلُ

إِلَيْهِمْ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهُمْ تَسَعَىٰ ﴿١٦﴾

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ ﴿١٧﴾

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ﴿١٨﴾

وَأَلْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا

كَيْدٌ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ ﴿١٩﴾

فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سُجَّدًا قَالُوا أَمْ نَارِبَ هَارُونَ

وَمُوسَىٰ ﴿٢٠﴾

قَالَ أَمْ نَسْتُرُ لَهُ وَقَبْلَ أَنْ نَعْلَمَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرِكُمْ

الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا قِطْعَنَ أَيْدِيكُمْ

وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا صَلْبَتَكُمْ فِي

جُدُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا

وَأَبْقَىٰ ﴿٢١﴾

قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنْ الْبَيْتَاتِ

وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي

ai kanā hukunci akan rāyuwar dū-
niya kawai ne.

73. “Lalle mū, mun yi īmāni da Ubangijinmu dōmin Ya gāfarta mana laifuffukanmu da abin da ka tīlasta mu a kansa na sihiri. Kuma Allah ne Mafi alhēri, kuma Mafi wanzuwa.”

74. Lalle⁽¹⁾ shī, wanda ya je wa Ubangijinsa yanā mai laifi, to, lalle ne yanā da Jahannama, bā ya mutuwa a cikinta kuma bā ya rāyuwa.

75. Kuma wanda ya je Masa yanā mai īmāni, alhāli kuwa ya aikata aikin kwarai, to, waɗannan sunā da darajōji madaukaka.

76. Gidājen Aljannar zama, kō-guna na gudāna daga karkashinsu, sunā madawwama a cikinsu. Kuma wannan ne sakamakon wanda ya tsarkaku.

77. Kuma lalle ne, haḳīka, Mun yi wahayi zuwa ga Mūsā cēwa, “Ka yi tafiyar dare da bāyiNa. Sa'an nan ka dōka musu hanya a cikin tēku tana kēkasasshiya, bā ka tsōron riskuwa, kuma bā ka fargabar nut-sēwa.”

78. Sai Fir'auna ya bi su game da rundunarsa. Sai abin da ya rufe su daga teku ya rufe su.

79. Kuma Fir'auna ya batar da mutānensa, kuma bai shiryar (da su) ba.

هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ﴿٧٣﴾

إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنسًا فَغَفَرْنَا لهنَّ أخطيئتهنَّ وَمَا كُفِّرْنَ بهنَّ
عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿٧٣﴾

إِنَّهُ مِن يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ
فِيهَا وَلَا يَحْيَى ﴿٧٤﴾

وَمَن يَأْتِهِ مَوْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ
لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ﴿٧٥﴾

جَنَّتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَن تَزَكَّى ﴿٧٦﴾

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَن أَسْرِ بِعِبَادِي
فَأَضْرِبْ لَهُم مَّرْجًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفُ
دَرَكًا وَلَا تَخْشَى ﴿٧٧﴾

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَبُجُودِهِ فَعَسَيْتُمْ مِنَ الْآيَمِ
مَاعَسِيئَتُمْ ﴿٧٨﴾

وَأَصْلَ فِرْعَوْنَ قَوْمَهُ وَمَاهْدَى ﴿٧٩﴾

(1) Āyā ta 74 da ta 75 maganar Allah ce dōmin karin bayāni a kan maganar masihirta a bāyan sun musulunta.

80. Yā Banī Isrā'īla! Lalle Mun tsērar da ku daga ma'kiyinku, kuma Mun yi muku wa'adi a gēfen Dūtsen nan na dāma, kuma Mun sassaukar da darba da tattabarun dōminku.

81. Ku ci daga māsu dāfin abin da Muka arzūta ku, kuma kada ku kētare haddi a cikinsa har hushīNa ya sauka a kanku. Kuma wanda hushīNa ya sauka a kansa, to, lalle ne, ya fāfi.

82. Kuma lalle Nī, ha'kīka, Mai gāfara ne ga wanda ya tūba kuma ya yi īmāni, kuma ya aikata aikin kwarai, sa'an nan kuma ya nēmi shiryuwa.

83. "Kuma mēne ne ya gaggautar⁽¹⁾ da kai ga barin mutānenka? Yā Mūsā!"

84. Ya ce, "Su ne wadannan a kan sāwūna, kuma na yi gaggāwa zuwa gare Ka, yā Ubangiji! Dōmin Ka yarda."

85. Ya ce, "To, lalle ne, ha'kīka, Mun fitini mutānenka daga bayānka, kuma Sāmiri ya batar da su."

86. Sai Mūsā ya kōma zuwa ga mutānensa yanā mai hushi, mai ba'kin ciki, ya ce, "Yā mutānēna! Shin, Ubangijinku bai yi muku wa'adi ba, wa'adi mai kyau? Shin, lōkacin ya yi tsāwo a kanku ne, kō

يٰۤاَيُّهَا بَنِي إِسْرٰٓءِيْلَ قَدْ اٰنۡجَيْنٰكُمْ مِّنۡ عَدُوِّكُمْ وَاَعۡدٰنَكُمْ
جَانِبِ الطُّورِ الۡاَيۡمَنِ وَاَنۡزَلۡنَا عَلَيۡكُمُ الۡمَنَ وَالسَّلٰوِيَّ ﴿٨٠﴾

كُلُوۡا مِنۡ طَيِّبٰتِ مَا رَزَقۡنَاكُمۡ وَلَا تَطۡغَوۡا فِيۡهٖ
فَيَحۡجَلَ عَلَيۡكُمۡ غَضَبِيۡ وَاَمۡنٌ يَّحۡجِلُ عَلَيۡهٖ
غَضَبِيۡ فَقَدۡ هَوٰى ﴿٨١﴾

وَاِنِّيۡ لَعَفَاۗرٌ لِّمَنۡ تَابَ وَاَمۡنٌ وَعَمِلَ
صٰلِحًا تَهۡتَدٰى ﴿٨٢﴾

﴿٨٣﴾ وَمَا اَعۡجَلٰكَ عَنِ قَوْمِكَ يٰمُوسٰى ﴿٨٣﴾

قَالَ هُمۡ اَوْلَآءِ عَلٰى اَثَرِيۡ وَعَجِلْتُ اِلَيْكَ
رَبِّ لِتَرۡضٰى ﴿٨٤﴾

قَالَ فَاِنَّا قَدۡ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِّنۡۢ بَعۡدِكَ وَاَضَلَّهُمُ
السَّامِرِيُّ ﴿٨٥﴾

فَرۡجَعۡ مُوسٰى اِلَى قَوْمِهٖ غَضَبِنَ اَسِۡفًا قَالَ
يٰۤاَيُّهَا قَوْمِ اَلۡمَ يَعِدُكُمۡ رَبُّكُمۡ وَعَدَّ اَحۡسَنًا اَفۡطَالَ
عَلَيۡكُمُ الْعَهۡدُ اَمْ اَرۡدۡتُمۡ اَنۡ يَّحۡلَ عَلَيۡكُمۡ

(1) Mūsā ya zābi mutun sabā'in daga Banī Isrā'īla, dōmin su tafi wurin Mīkātī tāre, su ji maganar Ubangiji. A lōkacin da ya yi kusa, sai ya yi gaggāwa dōmin bēge. Kō kuwa a bayan azumin kwāna arba'in ya tafi a wurin Mīkātīn, Allah Ya fāra yi masa magana game da mutānensa dōmin dēbe masa kēwa. Sai ya karba da cēwa, "Sunā nan a kan sāwūna." Wātau sunā nan a kan abin da na dōra su a kansa na addini da akīda ta tauhīdi. Sai Allah Ya ce masa "A'aha! Sun musanya addininka da bautar maraki."

kun yi nufi ne wani hushi ya sauka a kanku daga Ubangijinku, sabōda haka kuka sābā wa alkawarīna?”

87. Suka ce, “Ba mu sābā wa alkawarinka⁽¹⁾ ba da ikonmu, kuma amma an dōra mana wa-dansu kāya māsu nauyi daga abin kawar mutānen ne, sai muka jēfar da su. Sa'an nan kamar haka ne Sāmiri ya jēfa.

88. “Sai ya fitar musu da wani maraƙi, jikin mutāne, yanā rūri, sa'an nan suka ce, ‘Wannan ne gunkinku kuma gunkin Mūsā, sai ya manta’.”

89. Shin, to, bā su ganin cēwa, bā ya mayar musu da magana, kuma bā ya mallakar wata cūta a gare su, kuma bā ya mallakar amfāni?

90. Kuma, haƙiƙa, Hārūna yā ce musu daga gabāni, “Yā mutānēna! Lalle an fitinē ku dā shi ne kawai. Kuma lalle Ubangijinku Mai rahama ne, sai ku bi ni, kuma ku yi dā'ā ga umurnīna.”

91. Suka ce, “Bā zā mu gushe ba faufau a kansa munā māsu lazimta,⁽²⁾ sai Mūsā ya kōmo zuwa gare mu.”

غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِي ﴿٨٦﴾

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حُمِلْنَا أَوْ رَأَيْنَا مِن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَدَفْنَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ﴿٨٧﴾

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عَجَلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ ﴿٨٨﴾

أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٨٩﴾

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِن قَبْلُ يَقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿٩٠﴾

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ﴿٩١﴾

(1) Alōkacin da Banī Isrā'īla zā su fita daga Masar sun yi aron mundāyen mutānen Masar dōmin su nūna cēwa biki suke yi, bā gudu zā su yi ba, dōmin kada a bī su da wuri. Waƙannan mundāyen ne Sāmiri ya tāra a bāyan tafiyar Mūsā zuwa ga Mīƙātin Ubangijinsa ya kēra musu maraƙi mai jiki irin na mutāne da sauti irin na shānu, dōmin yā yi masa magudānar iska a cikin cikinsa, idan iskar ta fito, sai a jī ta da sauti kamar sautin kūkan shānu. Kuma shi maraƙin bā ya da wani rai, bā ya mōtsi, sai dai kūgin kawai.

(2) Lazimta a kan bauta wa maraƙin akwai wahala a cikinta, dōmin haka aka kāwo wannan ƙissa sabōda a nūna cēwa bautar Allah bābu lazimta da wahala a cikinta, duk abin da yake da wahala a cikinsa, bā addinin Allah ba ne. Akwai i'tikāfi a cikin Musulunci wanda mafi yawansa kwāna gōma ne a cikin masallaci. Mutānen Sāmiri ne suka fāra ibāda da kidā da rawa da wāƙā a cikin wurin ibādarsu.

92. (Mūsā) ya ce, “Yā Hārūna! Mē ya hane ka, sa’ad da ka gan su sun ɓace.

93. “Ba ka bī ni ba! Shin, to, ka sābā wa umurnina ne?”

94. (Hārūna) ya ce, “Yā dān’u-wāna! Kada ka yi kāmū ga gēmū-na kō ga kaina. Lalle nī, nā ji tsō-ron ka ce, ‘Ka rarraba a tsakānin Banī Isrā’īla, kuma ba ka tsare maganata ba’.”

95. (Mūsā) ya ce, “Mēne ne bab-ban al’amarinka? Ya Sāmiri!”

96. (Sāmiri) ya ce, “Nā ga abin da ba su gan shi ba shi, sai na yi dāmka, damka guda daga kufan sāwun Manzon, sa’an nan na jēfa ta. Kuma haka dai raina ya kawāta mini.”

97. (Mūsā) ya ce, “To, ka tafi, sabōda haka lalle ne kanā da a cikin rāyuwarka, ka ce ‘Bābu shāfa’, kuma kanā da wani ma’alkawarta, bā zā a sāba maka gare ta ba. Kuma ka dūba zuwa ga gunkinka wanda ka yini a kansa kanā mai lazimta. Lalle ne muna kōne shi,⁽¹⁾ sa’an nan kuma munā shēke shi, a cikin tēku, shēkēwa.”

قَالَ يَهْرُونَ مُأْمَنُكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ﴿١٢﴾

أَلَا تَتَّبِعُنَّ أَفْعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿١٣﴾

قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿١٤﴾

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ ﴿١٥﴾

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿١٦﴾

قَالَ فَأَذْهَبَ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تُخْلَفَهُ وَانظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿١٧﴾

(1) Mūsā, amincin Allah ya tabbata a gare shi, ya kōne maraƙin ya shēke shi a cikin ruwan tēku domin ya nūna rashin ĩkon maraƙin ga kāre kansa daga wata cūta kuma da karancinsa a cikin tēku wadda take ɗaya ce daga cikin abūbuwan ĩkon Allah da suke iya gani, da lālācēwar ibādar māsu bauta wa wanin Allah, a bāyan wahalarsu mai yawa ta lazimta a kansa .

98. Abin sani kawai, abin bautāwarku Allah kawai ne, Wanda bābu wani abin bautāwa fāce shi, kuma Yā yalwaci⁽¹⁾ dukan kōme da ilmi.

99. Kamar wancan ne Muke lā-bartāwa⁽²⁾ a gare ka, daga lābāran abin da ya gabāta, alhāli kuwa hakīka, Mun bā ka zikiri (Alkur'āni) daga gunMu.

100. Wanda ya kau da kai daga gare shi, to, lalle shi, yanā dāukar wani nauyi a Rānar Kiyāma.

101. Sunā madawwama a cikin-sa, kuma yā mūnana ya zama abin dāuka, a Rānar Kiyāma.

102. A Rānar da ake hūrāwa a cikin kāho, kuma Munā tāra māsu laifi, a rānar nan, sunā māsu shu-ḍayen idānu.

103. Suna bōye magana a tsa-kāninsu, (Sunā ce wa jūna) “Ba ku zauna ba (a cikin dūniya) fāce kwā-na gōma.”

104. Mu ne mafi sani ga abin da suke faḍa a sa'ad da mafifcinsu ga hanya ke cēwa, “Ba ku zauna ba fāce a yini guda.”

إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ
كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ
آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿٩٩﴾

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ﴿١٠٠﴾

خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ﴿١٠١﴾

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ
يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٢﴾

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٣﴾

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ
طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٤﴾

(1) Allah Ya yalwaci dukan kōme da sani, watau Yanā aikata kōme da ilminSa, kuma Yanā umurni da bauta Masa da ilmi, wanda Ya aiki ManzanninSa da shi.

(2) Yā kāwo kārīn bayāni game da wannan kīssa a cikin āyōyin da ke tafe daga nan, yadda bin addinin Allah yake da sauki a cikin lōkaci gajēre na dūniya kawai, a cikin takaitaccen lōkaci, da kuma wuyar bauta wa wani ga dāukar kāya māsu nauyi a dūniya da Lāhira, a cikin dōgon lōkaci.

105. Kuma sunā tambayar ka daga duwātsu⁽¹⁾, sai ka ce, “Uban-gijina Yana shēke su shēkēwa,

106. Sa'an nan Yanā barin (wu-rinsu) fa'ko mai santsi.

107. “Bā ka ganin karkata a ci-kinsa, kuma bā ka ganin wani tudu.”

108. A rānar nan sunā biyar mai kira, bābu karkata a gare shi, kuma sautuka suka yi kawaici ga Mai rahama, bā ka sauraren kōme fāce sautin tafiya.

109. A yinin nan cēto bā ya yin amfāni fāce wanda Mai rahama Ya yi masa izni kuma Ya yarda da shi, da magana.⁽²⁾

110. Yanā sanin⁽³⁾ abin da ke a gaba gare su da abin da ke bāyansu, kuma bā su kēwayēwa da Shi ga sani.

111. Kuma fuskōki suka kanƙan da kai ga Rāyayye, Tsayayye, alhāli kuwa wanda ya ɗauko wani zālunci ya tāɓe.

112. Kuma wanda ya aikata wani abu daga ayyukan ƙwarai al-hāli kuwa yanā mai imāni, to, bā ya

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ﴿١٠٥﴾

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٦﴾

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٧﴾

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَأَعِوجَ لَهُ، وَخَشَعَتِ
الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٨﴾

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفِيعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ
الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ، قَوْلًا ﴿١٠٩﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحِيطُونَ بِهِ، عِلْمًا ﴿١١٠﴾

وَعَسَتْ أَلْوَجُوهُ لِلْحَيِّ الْقِيُومِ وَقَدْ حَابَ
مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ﴿١١١﴾

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا

(1) Ana siffanta duwātsu maɗaukaka da ayyukan dūniya waɗanda bā ibādar Allah ba, watau al'adu da ibādōdin da ba ibādar Allah ba, dukansu kōme yawansu zā su lālāce a rānar da Mai kira, wātau Isrāfīl, zai būsā ƙaho na kiran mutāne zuwa ga Tāshin Kiyāma, kira wanda bābu makarkata daga gare shi, watau bā kamar kiran da Annabāwa suka yi ba, wanda waɗansu mutāne suka karkace daga gare shi a nan dūniya.

(2) Bābu cēto ga kōwa sai wanda Allah Mai rahama Ya yi masa iznin da yin cēton, ga wanda aka yi iznin sabōda shi, kuma izni anā yin sa ne da maganar Allah, ba da wata ishāra ba.

(3) Allah Ya san kōme ga halittunSa, su kuwa bā su iya kēwayēwa da sanin kōme game da Shi.

tsōron wani zālunci ko wata na-
ƙasa.

113. Kuma haka Muka saukar da shi, Alƙur'āni, yanā abin karantāwa, da Larabci, kuma Muka jujjuya misālai, a cikinsa, na tsōratarwa, tsammāninsu, sunā yin taƙawa ko ya sabbaba musu wata wa'aztuwa.

114. Sa'an nan Allah, Mamallaki, Tabbatacce, Yā ɗaukaka. Kuma kada ka yi gaggāwa⁽¹⁾ da Alƙur'āni a gabānin a ƙāre wahayinsa zuwa gare ka. Kuma ka ce, "Yā Ubangiji! Ka ƙāra mini ilmi."

115. Kuma lalle, haƙiƙa, Mun yi alkawari zuwa ga Ādamu a gabānin wannan, sai ya manta, kuma ba Mu sāmi ƙarfin zūciya a gare shi ba.

116. Kuma sa'ad da Muka ce wa malā'iku, "Ku yi sujada ga Ādamu." Sai suka yi sujada, fāce Iblīsa, yā ƙiya.

117. Sai Muka ce, "Ya Ādamu! Lalle ne wannan maƙiyi⁽²⁾ ne gare ka da kuma ga mātarƙa, sabōda haka kada ya fitar da ku daga Aljanna har ku wahala.

يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٣﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ
مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحَدِّثُ لَهُمْ
ذِكْرًا ﴿١١٣﴾

فَتَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ
بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ
وَقُل رَّبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾

وَلَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَىٰ وَوَلَّهُ
مَجْدَلَهُ وَعَزَمَّا ﴿١١٥﴾

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ ﴿١١٦﴾

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ
فَلَا تَخْرُجَنَّكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَىٰ ﴿١١٧﴾

(1) Allah Ya umurci Annabi da ya bar gaggāwar karātun Alƙur'āni a lōkacin da ake yin wahayinsa zuwa gare shi, dōmin kada ya wahala, dōmin sūrar tanā karantar da cewa addinin Musulunci sauƙi ne, bai zo dōmin ya wahalar ba. Kuma tsōron yin kuskure yanā sanya yin kuskure mai jāwo wahala kamar yadda Ādamu ya yi gaggāwar ga tsoron umurnin Allah, sai ya yi mantuwa, ya yi abin da aka hana shi, har masifa ta sāmu, aka fitar da shi daga Aljanna.

(2) Anā farkar da ɗiyan Ādamu ga maƙiyin ubansu wanda ya sabbaba musu wahalar zuwa dūniya da haɗuwa da taklīfi a cikinta. Kuma bin wannan taklīfi yanā zame musu sauƙi idan sun bī shi yadda Allah Ya ce, amma idan sun bi hanyar Shaidan, maƙiyinsu, to, bābu abin da zai sāmu a gare su fāce ƙārin wahala daga dūniya har Lāhira.

118. “Lalle ne kâ sâmu, bā zā ka ji yunwa ba a cikinta, kuma bā zā ka yi tsiraici ba.

119. “Lalle kai, bā zā ka ji kishirwa ba, kuma bā zā ka shiga hantsi ba.”

120. Sai Shaidan ya sanya was-wāsi zuwa gare shi, ya ce, “Yā Ādamu! Shin, in shiryar da kai ga itāciyar dawwama da mulki wanda bā ya kārēwa?”

121. Sai suka ci daga gare ta, sabōda haka al'aurunsu suka bayyana, kuma suka shiga sunā lullu-bāwa a kansu daga ganyen Aljanna. Kuma Ādamu ya sābā wa Ubangi-jinsa, sabōda haka ya face.

122. Sa'an nan kuma Ubangijinsa Ya zābē shi, Ya karbi tūba gare shi, kuma Ya shiryar (da shi).

123. Ya ce, “Ku sauka kū biyu daga gare ta gabā ḍaya, sāshenku yanā makiyi ga sāshe. To, imma dai wata shiriya ta jē muku daga gare Ni, to, wanda ya bi Shiryarwāta, to, bā ya facēwa, kuma bā ya wahala.

124. “Kuma wanda ya bijire⁽¹⁾ daga ambatōNa (Alkur'āni), to, lalle ne rāyuwa mai kunci ta tabbata a gare shi, kuma Munā tāyar da shi a Rānar Kiyāma yanā makāho.”

125. Ya ce, “Ya Ubangiji! Don me ne Ka tāyar da ni makāho alhāli kuwa nā kasance mai gani?”

إِنَّ لَكَ الْأَجْمُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى ﴿١١٨﴾

وَأَنْتَ لَا تَنْظُرُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ﴿١١٩﴾

فَوَسَّسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَى ﴿١٢٠﴾

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا
وَوُطِّفِقَا بِمَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ
وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ﴿١٢١﴾

ثُمَّ أَحْبَبَهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ﴿١٢٢﴾

قَالَ أَهَيْطًا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ
عَدُوٌّ فَمَا يَا أَيْتَنَ كُمْ مَنِي هُدَى فَمَن
اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٢٣﴾

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً
ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى ﴿١٢٤﴾

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٥﴾

(1) Wanda ya bijire daga āyōyin Allah, shī ne kāfirin da bai yarda da shiga Musulunci ba.

126. Ya ce, “Kamar wancan ne āyōyinMu suka jē maka, sai ka mance su, kuma kamar hakar a yau ake mance ka.”

127. Kuma kamar haka Muke sāka wa wanda ya yawaita, ⁽¹⁾ kuma bai yi īmāni da āyōyin Ubangijinsa ba. Kuma lalle ne azābar Lāhira ce mafi tsanani, kuma mafi wanzuwa.

128. Shin, to, bai shiryar da su ba cēwa da yawa Muka halakar da (kāfirai) daga karnuka, a gabāninsu, sunā tafiya a cikin masaukansu? Lalle ne, a cikin wancan akwai āyōyi ga māsū hankula.

129. Kuma bā dōmin wata kalma ba wadda ta gabāta daga Ubangijinka, da kuma ajali ambatacce, haḳīka, dā azābar ta kasance mai lazimta.

130. Sai ka yi haḳuri ⁽²⁾ a kan abin da suke cēwa, kuma ka yi tasbīhi da gōdē wa Ubangijinka a gabānin fitōwar rānā da gabānin baḳēwarta, kuma daga sā'ō'in dare sai ka yi tasbīhi da sāsannin yini, tsammāninka zā ka sāmi yarda.

131. Kuma kada ka mīkar da idānunka zuwa ga abin da Muka jiyar da su dādī da shi, nau'i-nau'i, daga gare su, kamar huren rāyuwar dūniya yake, dōmin Mu fitine su a

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا كَمَا كَذَلِكَ
الْيَوْمَ تُنْسَى ﴿١٢٦﴾

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمَرْ بِبَيِّنَاتٍ
رَبِّهِ ۗ وَلَعَذَابُ الْآخِرِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ﴿١٢٧﴾

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّأُولِي النَّهْيِ ﴿١٢٨﴾

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا
وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿١٢٩﴾

فَأَصْبَرَ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحَ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ
طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ أَنَا يِ
الْبَيْتِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ﴿١٣٠﴾

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ
الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفِثَ فِيهِمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٣١﴾

(1) Wanda ya yawaita, shi ne Musulmi fāsiki kō mai bidi'a yanā kara abin da ba a sani ba a cikin addini, ya yawaita shi. Shi ma ya shiga a cikin wahalar dūniya. Kuma ta Lāhira ta fi tsanani.

(2) Haḳuri da riḳe ibāda ta sallōli da tasbīhi a lōkatanta, farilla da na nafila, shi ne maganin izgilin māsū izgili. Tasbīhi da gōde wa Allah a gabānin fitōwar rānā ga sallar Asuba, a gabānin baḳēwarta ga La'asar, a sā'ō'in dare ga Isha'i, da gefukan rāna ga Azahar.

cikinsa, alhāli kuwa arzikin Ubangijinka ne mafi alhēri kuma mafi wanzuwa.

132. Kuma ka umurci iyālanka da salla, kuma ka yi hakuri a kanta. Bā Mu tambayar ka wani arziki, Mu ne Muke arzūta ka. Kuma ākiba mai kyau tanā ga ta-kawa.

133. Kuma suka ce, “Don me bā ya zo mana da wata āyā daga Ubangijinsa?” Shin, kuwa hujjar abin da ke a cikin littattafan farko, ba ta jē musu ba?

134. Kuma dā dai Mun halaka sū da wata azāba daga gabāninsa, lalle ne dā sun ce, “Yā Ubangi-jinmu! Dā Kā aiko da wani Manzo zuwa gare mu har mu bibbiyi āyōyinKa daga gabānin mu kaskanta, kuma mu wulākantu!”

135. Ka ce, “Kōwa mai tsumāye ne. Sai ku yi tsumāye. Sa'an nan zā ku san su wa ne ma'abūta tafarki madaidaici, kuma wane ne ya nēmi shiryuwa.”

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلْكَ
رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى ﴿١٣٢﴾

وَقَالُوا لَوْلَا يَا تِينَا يَا تَيْهٍ مِّن رَّبِّهِ أَوْلَمِ
تَأْتِيهِمْ بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى ﴿١٣٣﴾

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ لَقَالُوا
رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ
آيَاتِكَ مِن قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنُحْزَى ﴿١٣٤﴾

قُلْ كُلُّ مُرْتَضٍ فَرِحُوا فَمَا سَتَعْلَمُونَ مَن
أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى ﴿١٣٥﴾